

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Oulíkové a soudců Miroslava Makajeva a Martiny Kotouček Mikoláškové ve věci

žalobce: **Mgr. P. S.**
bytem X

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, Praha

za účasti osoby zúčastněné na řízení:
D. T.
bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2022, č. j. 040857/2022/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný rozhodl o odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Brandýs nad Labem-Stará Boleslav (dále jen „městský úřad“) ze dne 17. 1. 2022, č. j. MÚBNLSB-OŽP-6530/2022-FOLJA (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím městský úřad schválil záměr osoby zúčastněné na řízení (dále jen „stavebník“) na provedení vrtané studny na pozemku parc. č. XA v kat. území X (výrok I) [pozn.: všechna níže v textu uváděná parcelní čísla se vztahují k pozemkům nacházejícím se v tomto katastrálním území], stanovil

Shodu s pravopisem potvrzuje: Bc. D. A.

podmínky pro provedení vrtané studny (výrok II), povolil odběr podzemní vody z vrtané studny (výrok III) a povolil výjimku z § 24a odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, pro umístění vrtané studny ve vzdálenosti 5,5 m od kanalizačního řádu na pozemku parc. č. XB a výjimku z § 24a odst. 2 písm. d) této vyhlášky pro umístění vrtané studny ve vzdálenosti 2,5 m od veřejné komunikace na též pozemku (výrok IV). Žalovaný prvostupňové rozhodnutí změnil tak, že ve výroku II upřesnil, že stavba studny bude provedena podle ověřené projektové dokumentace pod dozorem hydrogeologa, ve výroku III přidal limit odebíraného množství podzemní vody pro denní odběr „*max 270 l/den*“ a vypustil závěry z vyjádření odborně způsobilého hydrogeologa Ing. J. F. a výrok IV změnil v části a) tak, že přidal povolení výjimky k umístění studny ve vzdálenosti 5,9 m od kanalizační přípojky a vypustil poslední dva odstavce výroku obsahující citace ze závěrů vyjádření odborně způsobilého hydrogeologa Ing. J. F. Až na výše uvedené změny žalovaný ponechal zbylé výroky prvostupňového rozhodnutí „*v nezměněné podobě*“.

2. Žalobce je vlastníkem sousedního pozemku parc. č. XA a studny, jež se na tomto pozemku nachází. Proti napadenému, potažmo prvostupňovému rozhodnutí, žalobou brojil jak v hmotněprávní, tak procesní rovině. Předně nesouhlasil s postupem žalovaného, který prvostupňové rozhodnutí změnil jen zčásti, ale ve zbytku jej nepotvrdil dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Namítal, že žalovaný ve výroku napadeného rozhodnutí nerozhodl ani o tom, zda potvrzuje nebo mění odůvodnění prvostupňového rozhodnutí. Nepotvrzené části prvostupňového rozhodnutí proto dosud nenabýly právní moci. Žalovaný změnou výroku IV prvostupňového rozhodnutí rozhodl o výjimce k umístění vrtané studny ve vzdálenosti 5,9 m od kanalizační přípojky, o které se žádné řízení nevedlo. Žalobce tak neměl možnost se k ní vyjádřit nebo se proti ní odvolat, což je v rozporu s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu. Výrok IV napadeného rozhodnutí v rozsahu rozšířené části a) o výjimku navíc není věcně odůvodněn, a proto je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Jelikož je napadené rozhodnutí z důvodu povolení výjimky dle § 169 odst. 2 a 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu („stavební zákon“), nezákonné a žalovaný nebyl oprávněn ji povolit, není splněna jedna ze základních podmínek pro potvrzení výroků I schválení stavebního záměru a II stanovení podmínek pro provedení vodního díla (a také výroku III vzhledem ke vzájemné podmíněnosti).
3. Žalobce dále namítá, že správní orgány povolily vrtanou studnu v rozporu s § 24a odst. 2 písm. a) vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území, a tím porušily povinnost dle § 169 odst. 1 stavebního zákona. Dle žalobce je povolení studny, pro kterou je třeba povolit dvě či více výjimek, v rozporu se zákonem, neboť § 26 vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území neumožňuje udělit více výjimek při umísťování jedné studny. Žalovaný se s námitkou žalobce neztotožnil, ale neuvedl proč. Žalovaný ponechal nezměněnou část odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, v níž se uvádí, že stavba studny nemůže ovlivnit zdroj vody na pozemku žalobce, a zároveň uvedl, že uložením provedení doplňkového hydrogeologického průzkumu a následným předložením závěrečné zprávy správnímu orgánu bude zabráněno, aby s užíváním nové studny bylo započato před ověřením teoretického předpokladu, že nedojde k negativnímu ovlivnění využitelnosti stávajících sousedních studní. Tato část odůvodnění napadeného rozhodnutí je vnitřně rozporná a je také v rozporu s vyjádřeními dalších hydrogeologů, že se možné ovlivnění využitelnosti

stávajících sousedních studní nedá vyloučit a musí být prokázáno (str. 4, 16, 21 a 27 prvostupňového rozhodnutí).

4. Dle žalobce městský úřad neprovedl řádné řízení o povolení výjimek a nevyhodnotil podklady pro toto rozhodnutí. Žádost o udělení výjimek nebyla řádně odůvodněna. Důvody by se měly vztahovat ke všem pozitivním i negativním podmínkám udělení výjimky, což se v této věci nestalo. Jednotlivé části odůvodnění výjimek jsou v napadeném rozhodnutí uvedeny nepřehledně. Na odůvodnění rozhodnutí o výjimce jsou přitom kladeny zvýšené nároky (§ 169 odst. 2 stavebního zákona). Správní orgány neposoudily odůvodnění žádosti stavebníka a neuvedly, jakými úvahami se řídily při jejím hodnocení. Městský úřad dále neposoudil vyjádření žalobce k výjimce udělené výrokem IV v části a). Městský úřad nerozlišuje vedení řízení o výjimce k umístění vrtané studny ve vzdálenosti 5,5 m od kanalizačního řadu a ve vzdálenosti 5,9 m od kanalizační přípojky a řízení o výjimce k umístění vrtané studny ve vzdálenosti 2,5 m od obecní komunikace. Správní orgány nezjistily míru dotčení práv a zájmů osob odlišných od stavebníka (str. 28 prvostupňového rozhodnutí). Předložení výsledků čerpací a stoupací zkoušky až v rámci kolaudačního rozhodnutí je nedostatečné. Správní orgány se nevyjádřily ani k tomu, na základě jakých normových hodnot se stanovuje umístění studny proti směru proudění vody od zdroje znečištění. Městský úřad nezjistil stékání vody z pozemku stavebníka na pozemek žalobce při místním šetření. To dosud neprovedl, ačkoli mu místní situace zjevně není známa. V řízení nebylo doloženo, že se v případě výjimek jedná o přiměřené zkrácení vzdálenosti ve smyslu bodu č. 4.4.1 ČSN 75 5115, a správní orgány splnění tohoto požadavku nepřezkoumaly. U pozemní komunikace jde o zkrácení vzdálenosti o téměř čtyři pětiny a u kanalizačního řadu o více než polovinu. I napadené rozhodnutí je z výše uvedených důvodů nepřezkoumatelné.
5. Správní orgány nezjistily stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, např. ve vztahu k mocnosti nadložních hornin pro povolení výjimek, k hloubce naražení hladiny podzemních vod, k možnosti ovlivnění žalobcovy studny, o stavu pozemní komunikace atd. Neprovedly místní šetření a nezabývaly se hladinou naražené podzemní vody povolené studny. Pokud by nadložní horniny byly v jiné mocnosti než uváděné stavebníkem, mělo by to být zohledněno při povolování výjimek. Doporučení hydrogeologa neodpovídá místní situaci, hydrogeolog dostatečně nezjistil a neuvedl přesný geologický profil.
6. Hydrogeolog Ing. J. F. dle žalobce neuvedl veškeré údaje a skutečnosti, které svědčí proti povolení výjimek, např. že navrhovaná studna není umístěna proti směru proudění podzemní vody od zdrojů možného znečištění, neuvedl posouzení aktuálního technického stavu jednotlivých zdrojů možného znečištění kanalizačního řadu či pozemní komunikace (v jakém rozsahu znečišťující látky pronikají do jejich okolí), ani neuvedl, že zdroje možného znečištění se nacházejí přímo v depresním kuželi povolené studny. Z předložených podkladů nevyplývá, že by hydrogeolog prověřil a vyhodnotil jednotlivé zdroje možného znečištění, a to jak zvlášť, tak v jejich vzájemném působení. Není zřejmé, jestli jsou v řízení navržená řešení vzhledem k těmto zdrojům možného znečištění vhodná a dostatečná. Vyjádření není nestranné. Žalovaný se vyjadřuje pouze k havarijnímu úniku ropných látek na podružné obecní komunikaci a riziku masivního úniku odpadních vod do podloží ze zkolaudovaných kanalizačních vedení. Aktuální stav zdrojů možného znečištění nebyl zjištěn. Případné povolení studny by tak bylo v rozporu s právními předpisy. Správní orgány nezohlednily a neposoudily působení kombinace těchto faktorů. Skutečnost, že ve všech případech není nezbytně nutné umístit studnu proti směru proudění podzemní vody Shodu s pravopisem potvrzuje: Bc. D. A.

od zdroje možného znečištění s přihlédnutím ke tvaru depresního kužele neznamená, že není třeba požadavek ČSN normy řádně odůvodnit i v situacích, ve kterých není potřeba žádat o výjimku, v tomto případě bylo třeba více výjimek. Napadené rozhodnutí je proto i v této části nepřezkoumatelné.

7. Ve vyjádření hydrogeologa Ing. J. F. se navíc nacházely nepřesnosti (např. studna žalobce není kopaná, ale vrtaná) a v předložených dokumentech jsou zjevné rozpory (např. když pro $R = \max 12 \text{ m}$ je v jednom případě navrhovaný odběr vody 270 l/den a ve druhém případě pro stejné R jen o pár desítek metrů navrhovaný odběr vody 400 l/den). Ing. J. F. v tomto řízení a v řízení sp. zn. OŽP-22331/2020-FOLJA uvedl odlišné údaje týkající se velikosti depresního kužele a správní orgány se tímto rozporem věcně nezabývaly, i když jsou jim tyto podklady známy z úřední činnosti. Ing. J. F. záměrně uvedl nepravdivé informace, protože se na žalobcovu studnu v době vybudování vztahovala norma ČSN 75 5115 ze srpna 1993, nikoli ČSN 75 5115 z června 2010, a byla vybudována v souladu s tehdy platnou normou. Vyjádření J. Š. a Ing. F. na str. 8 napadeného rozhodnutí je tak účelové. Dále je účelové i tvrzení Ing. J. F. ohledně obsypu mezikruží mezi stěnou vrtu a zárubnicí. V řízení sp. zn. OŽP-22331/2020-FOLJA uvedl i další nepřesnosti. Podklady vypracované Ing. J. F. a podklady předložené stavebníkem nejsou hodnoceny v souladu se zákonem. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí není zřejmé, na jakém základě žalovaný dospěl k závěru, že riziko havarijního úniku ropných látek na podružné obecní komunikaci je relativně nízké. Není ani zřejmé, proč je pro rozhodnutí o povolení výjimky dle § 24a odst. 2 písm. a) vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území nezbytné zkoumat riziko „masivního úniku“ odpadních vod do podloží ze zkolaudovaných kanalizačních vedení, nikoli již menší intenzitu takového úniku. Také není pravdou, že by dokumentace domovní vrtané studny ze srpna 2019 vycházela z rešerší dříve v okolí prováděných geologických průzkumů. Žalobce též nesouhlasí s úvahou žalovaného ohledně dostatečné mocnosti izolátoru. Jednotlivé části odůvodnění rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 7. 2021 a napadeného rozhodnutí si protirečí, protože v rozhodnutí ze dne 8. 7. 2021 hydrogeolog z těchto podkladů vycházet nemusí, v druhém z nich dle žalovaného vychází. Bez zjištění a předložení aktuálních dat ze všech dotčených studní nelze zpracovat skutečně kvalifikovaný hydrogeologický posudek. Žalobce upozornil na několik pochybení Ing. J. F., s těmito námitkami se však žalovaný nevypořádal. Není možné absolutizovat vyjádření jednoho hydrogeologa a posouzení jiných hydrogeologů věcně opomenout. Není zřejmé, proč žalovaný označuje Ing. J. F. jako odborně způsobilého hydrogeologa, ale Mgr. R. H. a RNDr. L. H. již ne. Žalobce nesouhlasí s žalovaným, který se neztotožnil s jeho argumentací, že by doslovnou citací účastníkem podaných vyjádření a připomínek byla narušována zásada nevěřejnosti správního řízení, neboť vydané rozhodnutí je oznamováno pouze účastníkům předmětného správního řízení a na vědomí zasláno pouze Obvodnímu báňskému úřadu. Žalobce poukazoval i na to, že se žalovaný nevypořádal s jeho námitkami uvedenými v čl. I, II písm. b) a VI odvolání ze dne 14. 2. 2022.
8. Žalobce dále nesouhlasí s žalovaným, že se v projednávaném případě nejedná o „zvlášť náročný způsob jímání“, který navíc neodpovídá pojmu „nenáročný způsob jímání“ dle normy ČSN 75 5115. Hydrogeologický průzkum není třeba provádět pouze v případě, že se jedná o nenáročný způsob jímání nebo jsou podstatné údaje podle 4.1.1 ČSN 75 5115 již dostatečně známy. Ani jedna z podmínek splněna nebyla. Předmětná studna je hlubší než 30 m, což znamená, že se při její výstavbě jedná o činnost prováděnou hornickým způsobem (§ 3 písm. f) zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě].

Shodu s pravopisem potvrzuje: Bc. D. A.

Tuto činnost může provádět jen osoba s příslušným oprávněním. Z normy ČSN vyplývá povinnost provést hydrogeologický průzkum. Teprve na základě výsledků průzkumu může být navrženo jímání podzemní vody. Jestliže jímání vody nebylo navrženo na základě výsledků hydrogeologického průzkumu, pak se jedná o další rozpor a správní orgány neměly vydat povolující rozhodnutí ve věci. Navržený doplňkový hydrogeologický průzkum je nedostatečný a v rozporu s právními předpisy.

9. Žalobce též namítá, že správní orgány nezjistily skutečný dosah depresního kužele studny (bod 7 str. 11 napadeného rozhodnutí). Navíc se jedná o nesplnění požadavku zjištění dosahu deprese dle zhodnocení RNDr. H. (na základě min. tří denní čerpací zkoušky), se kterým se žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal. Pouhý odkaz na ověření skutečného dosahu depresního kužele není dostatečný. Žalobce nebude mít možnost vyjádřit se k takovým zjištěním, protože není účastníkem tohoto řízení, a v tomto bodě jsou mu upírána jeho práva. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí nevypořádal s námitkou krácení jeho práv a možnosti hájit oprávněné zájmy v souvislosti s uložením doplňkového hydrogeologického průzkumu, jehož výsledky se předkládají až v rámci kolaudačního řízení. Umístění studny tak, aby nebyla ovlivněna vydatnost sousedních studní v řízeních předcházejících vydání napadeného rozhodnutí, nebylo stavebníkem prokázáno a ani správní orgány jej nezjistily. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že prokázání či neprokázání splnění tohoto požadavku žalovaný odložil až do kolaudačního řízení, jehož však žalobce ze zákona není účastníkem. Žalovaný nepostupoval nestranně, když po stavebníkovi nepožadoval doložení splnění podmínek nezbytných pro povolení stavby, a naopak návrhy žalobce bagatelizoval. Důkazní břemeno ovšem nesl stavebník jako navrhovatel.
10. Správní orgány námitky žalobce dostatečně neposoudily, což je v rozporu s § 94n odst. 4 stavebního zákona. Ve společném územním a stavebním řízení správní orgány v rozporu s § 94o odst. 2 písm. a) stavebního zákona neověřily, zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu, neověřily účinky budoucího užívání stavby a dostatečně podmínkami nezabezpečily dodržení obecných požadavků na výstavu, popřípadě technických norem, což je v rozporu s § 94p odst. 1 stavebního zákona. Jelikož v předcházejících řízeních nebylo prokázáno, že stavební záměr je v souladu s požadavky dle § 94o stavebního zákona, bylo dle § 94p odst. 2 tohoto zákona povinností městského úřadu a následně žalovaného žádost stavebníka zamítnout. Žalovaný v bodě 5 na str. 11 napadeného rozhodnutí mj. uvádí, že uložením provedení doplňkového hydrogeologického průzkumu a následným předložením závěrečné zprávy správnímu orgánu bude zabráněno tomu, aby s užíváním nové studny bylo započato před ověřením odborného předpokladu, že nedorazí k negativnímu ovlivnění využitelnosti stávajících sousedních studní, a tím bude do značné míry vyhověno i požadavkům Mgr. H. a RNDr. H. Těmto požadavkům však vyhověno nebylo, jak uvádí žalovaný v napadeném rozhodnutí, např. nebyla řešena otázka hloubky navrhované studny ve vztahu k existenci rizika negativního ovlivnění studny žalobce, ani vyjádření RNDr. H., že by vzhledem k množství odebírané vody měla postačovat studna obdobně hluboká, tj. do cca 20 m. Jestliže stavebník neprokázal, že vybudováním studny o hloubce 35 m nedorazí k negativnímu ovlivnění žalobcovy studny, povolující rozhodnutí nemohlo být vydáno v souladu s platnými předpisy. Žalovaný se s tím nevypořádal, a proto i v tomto bodě je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Dále nebylo vyhověno požadavku na předložení aktuálních dat, aby žalobce mohl nechat vypracovat kvalifikovaný hydrogeologický posudek. Žalovaný ve výrocích napadeného rozhodnutí

Shodu s pravopisem potvrzuje: Bc. D. A.

neupravil přítomnost žalobce při provádění čerpací a stoupací zkoušky na pozemku stavebníka, správní orgány se s tímto návrhem žalobce nevypořádaly. Ani podmínky stoupací zkoušky nebyly v napadeném rozhodnutí uvedeny, v řízení nebyl předložen projekt. Pouze teoretické vyjádření Ing. J. F. není jako podklad pro vydání rozhodnutí s ohledem na závěry výše uvedených posouzení dostačující. V tomto případě se jedná o puklinový systém, ve kterém může jakákoli puklina změnit celou situaci, a vzájemné ovlivnění jednotlivých studní se tak může významně lišit od teoretického posouzení. Žalovaný se s tím v napadeném rozhodnutí nevypořádal. Navíc dle normy ČSN 73 6614 je nutno příslušné zkoušky provádět na základě projektu, který nebyl předložen. Žalovaný je povinen obsah těchto norem aplikovat, v tomto žalobce spatřuje další vadu napadeného rozhodnutí.

11. Žalobce z výše uvedených důvodů navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
12. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že námitky žalobce směřující proti povolení odběru podzemní vody jsou nepřípustné, neboť žalobce není účastníkem vodoprávního řízení o povolení odběru podzemních vod. Žalobce v žalobě pouze opakuje to, co již uváděl ve správním řízení, přičemž městský úřad se ke každé jednotlivé námitce vyjádřil a námitky byly promítnuty do podmínek rozhodnutí. Změna výroku rozhodnutí o vzdálenosti umístění studny od kanalizační přípojky nemá žádný vliv na práva žalobce. Bylo pouze doplněno to, co je nesporné. Ze spisu vyplývá, že proudění podzemní vody jde od severu k jihu k S. potoku. Studna žalobce je od nově povolované studny severním směrem, proudění podzemních vod tedy směřuje nejprve k naplnění studny žalobce a poté k povolované studni. V dalším žalovaný odkazuje na obsah správního spisu a navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
13. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného doplnil, že se žalovaný řádně nebo vůbec nevypořádal s některými námitkami. Dále žalobce rozporoval, že žalovaný pouze změnil výrok, neboť se jednalo o povolení zcela nové výjimky z § 24a odst. 2 písm. a) vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území. Žalobce poukazuje na neznalost místních poměrů žalovaným, neboť nepravdivě uvedl umístění žalobcovy studny ve vztahu k povolované studni (studna žalobce je od povolované studny jihovýchodním směrem), a tím také nepravdivě uvedl proudění podzemních vod. Žalobce odkázal na nicotnost rozhodnutí dle § 76 odst. 2 s. ř. s.

Průběh správního řízení a obsah správního spisu

14. Ze správního spisu vyplývá, že stavebník podal dne 1. 10. 2019 žádost o vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení ve smyslu § 94j stavebního zákona, o povolení nakládání s vodami podle § 8 odst. 1 písm. b) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2023, včetně žádosti o povolení výjimky dle § 24a odst. 2 písm. a) a d) vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území.
15. Z podkladů žádosti vyplývá, že vrtaná studna vč. elektro přípojky má sloužit jako zdroj vody pro potřeby závlivky zahrady na pozemku parc. č. XA. K žádosti přiložil stavebník dokumentaci domovní vrtané studny vč. připojení elektrické energie ze srpna 2019, kterou zpracoval hydrogeolog Ing. J. F. K posouzení dopadů záměru studny na využitelnost vodních zdrojů Ing. J. F. v dokumentaci uvedl, že povolením vrtané studny ani

požadovaným odběrem podzemní vody z jímacího objektu v průměrném množství $0,002 \text{ l.s}^{-1}$, v maximálním množství $0,2 \text{ l.s}^{-1}$, $8 \text{ m}^3/\text{měsíc}$ a $64 \text{ m}^3/\text{rok}$ nedojde k ohrožení vydatnosti podzemních a povrchových vodních zdrojů a na vodu vázaných ekosystémů v místě nakládání ani v širším okolí studny. Jedná se o hlubší oběh podzemní vody, která je vázána na puklinový systém břidlic. Dle Ing. J. F. nebude při uvedeném maximálním odběru vody docházet k ohrožení vydatnosti ostatních vodních zdrojů v předmětné oblasti (na vedlejších pozemcích). Vzdálenost okolních studní [nejbližší cca 38 m; na pozemcích parc. č. XB (kopaná studna), parc. č. XC (vrtaná studna) a XD (vrtaná studna)] je dostatečná k tomu, že nebude docházet k ohrožení jejich vydatnosti při výše uvedeném maximálním odběru vody. K tomu Ing. F. odkázal na dosah depresního kužele. Ing. F. uzavřel, že odběr podzemní vody z vrtané studny v uvedeném množství neohrozí hydrogeologické poměry v dané oblasti. Současně upozornil, že v případě dlouhodobého suchého počasí zřejmě dojde ke snížení vydatnosti navrhované studny i studní stávajících. Předpokládaný dosah represe R činí dle Ing. J. F. při maximálním odběru 270 l/den a při předpokládané vydatnosti studny cca 1500 l/den cca 12 m. Jedná se o průměrnou hodnotu velikosti depresního kužele podle výsledků čerpacích zkoušek v obdobných hydrogeologických lokalitách, a to při průměrném snížení hladiny ve studni o 2 m.

16. Žalobce uplatnil v podání ze dne 18. 12. 2019 proti záměru námítky. Nesouhlasil s umístěním vrtané studny na sousedním pozemku parc. č. XA zejména kvůli obavám z poklesu hladiny spodních vod. V případě povolení záměru nesouhlasil s navrhovanou hloubkou vrtané studny ani s udělením výjimky a povolením navrhovaného rozsahu nakládání s podzemními vodami.
17. Městský úřad rozhodnutím ze dne 20. 1. 2020, č. j. MÚBNLSB-OŽP-7222/2020-FOLJA, výrokem I schválil záměr na provedení vrtané studny na pozemku parc. č. XA, výrokem II stanovil podmínky pro provedení vrtané studny, výrokem III povolil odběr podzemní vody z vrtané studny a výrokem IV povolil výjimku pro umístění vrtané studny ve vzdálenosti 2,5 m od veřejné komunikace na parc. č. XB. Městský úřad k námitce žalobce odkázal na odborné vyjádření Ing. J. F. ze srpna 2019 a dodal, že žalobce nepředložil žádný oponentní hydrogeologický posudek.
18. Žalovaný rozhodnutím ze dne 6. 4. 2020, č. j. 048337/2020/KUSK, rozhodnutí městského úřadu ze dne 20. 1. 2020 na základě odvolání žalobce zrušil, neboť ve vyjádření hydrogeologa Ing. J. F. byla nepřesně zakreslena pozice stávající studny na sousedním pozemku parc. č. XA (žalobce) a nebyla v ní zakreslena vrtaná studna na pozemku parc. č. XB. S ohledem na odkaz žalobce na závěry hydrogeologického průzkumu RNDr. Š. uložil též městskému úřadu, aby se pokusil ve svém archivu vyhledat vyjádření hydrogeologů zpracovaná pro povolovací řízení vrtaných studní na těchto sousedních pozemcích. Po doplnění těchto podkladů měl poskytnout účastníkům řízení možnost seznámit se se všemi shromážděnými podklady a poskytnout jim lhůtu k připomínkám a námitkám.
19. Žalobce ve vyjádření ze dne 17. 8. 2020 opětovně nesouhlasil s umístěním vrtané studny na sousedním pozemku a městskému úřadu předložil *Zhodnocení hydrogeologických průzkumných prací* zpracované RNDr. L. H. ze dne 5. 10. 2006, ve kterém hydrogeolog doporučil na nově zřizovaných zdrojích v okruhu 100 m od zdroje na pozemku parc. č. XA provést minimálně třídní čerpací zkoušku s měřením hladin stávajících vodních zdrojů v tomto okruhu. Dále žalobce předložil *Posouzení hydrogeologických poměrů na pozemku parc. č. XA* zpracované Mgr. R. H. ze dne 17. 8. 2020, dle kterého existuje riziko negativního

Shodu s pravopisem potvrzuje: Bc. D. A.

ovlivnění studny žalobce, neboť navrhovaná studna má být o cca 15 m hlubší než studna žalobce. Pro zpracování hydrogeologického posudku řešícího vzájemné ovlivnění existujících nebo zamýšlených studní na pozemcích parc. č. XA, XB a XC je nutné získat aktuální data ze všech dotčených pozemků za účelem změření úrovně hladiny podzemní vody a provedení čerpací zkoušky z povolené studny při čerpání množství vody odpovídajícímu množství vody, o jehož povolení je žádáno. Žalobce navrhl provedení čerpací zkoušky dle doporučení hydrogeologů, po které by mělo následovat vypracování hydrogeologického posudku.

20. Městský úřad oznámením ze dne 21. 8. 2020 oznámil zahájení řízení o vydání povolení výjimky z § 24a odst. 2 písm. d) vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území pro umístění vrtané studny ve vzdálenosti 2,5 m od veřejné pozemní komunikace na pozemku parc. č. XA.
21. Stanovisko k námitkám žalobce uplatnil za stavebníka i hydrogeolog Ing. J. F. dne 28. 8. 2020. K obavám žalobce sdělil, že v případě výkyvů počasí bude docházet ke snížení hladiny podzemních vod ve všech studních nezávisle na odběru vody ze studny stavebníka. Ke snížení využitelnosti odběru vody u studny žalobce bude dle Ing. J. F. docházet i z důvodu nedodržení normových hodnot studny (5.3.3.5 ČSN normy 75 5115), neboť obsyp mezikruží mezi stěnou vrtu a zárubnicí studny žalobce je pouze 35 mm (min. tloušťka dle normy 60 mm). U takto provedené studny je podstatně snížena životnost a bude u ní docházet k postupnému zanášení. V rámci vrtané studny na pozemku stavebníka bude proveden doplňkový hydrogeologický průzkum s čerpací zkouškou, která určí, při jakém odběru může dojít k ohrožení vydatnosti okolních studní. Navržená hloubka studny (35 m) byla navržena z důvodu dodržení minimálního sloupce vody ve studni, která by měla být minimálně 20 až 30 m. Rovněž by při čerpání vody neměla hladina vody klesnout pod úroveň přítoku vody do studny, jinak dojde časem k jejímu zanesení. K námitkám ohledně depresního kužele (vzdálenost, v níž se projeví vliv čerpání) Ing. J. F. uvedl, že v případě studny žalobce musí být zákonitě větší, neboť má maximální povolený denní odběr vody prakticky jednou tak vyšší než v případě studny stavebníka.
22. Žalobce ve vyjádření ze dne 13. 9. 2020 doplnil, že vzdálenost umístění studny pouhých 2, 5 m od veřejné pozemní komunikace je v rozporu s předpisy a nedostačující. Navíc žádost o povolení výjimky není řádně odůvodněna. O výjimku lze požádat pouze ve výjimečných případech, o takový případ se dle žalobce nejednalo. Na vyjádření reagoval Ing. J. F. ve svém stanovisku ze dne 13. 10. 2020, v němž uvedl, že žádost o udělení výjimky je řádně odůvodněna (podloží je tvořeno málo propustným prostředím, hlavní ochranné opatření proti kontaminaci podzemních vod spočívá v provedení dostatečného a kvalitního zajišťování cemento-jílovou směsí okolo vrtu do hloubky 10 m, naražená hladina podzemní vody ve vrtané studni bude v hloubce cca 25 m a nadložní horniny jsou v dostatečné mocnosti nad hladinou podzemní vody).
23. Městský úřad po doplnění vyjádření hydrogeologa a získání informací o stavbách studní na sousedních pozemcích parc. č. XA a XB vydal rozhodnutí ze dne 17. 3. 2021, č. j. MÚBNLSB-OŽP-28180/2021-FOLJA, které se svými výroky obsahově shodovalo s rozhodnutím ze dne 20. 1. 2020. Z výzvy městského úřadu ze dne 27. 5. 2020 vyplynulo, že se v archivu úřadu nepodařilo dohledat žádné doklady ke studni na pozemku parc. č. XC. Žalobce na výzvu předložil kolaudační rozhodnutí ze dne 2. 10. 2006 povolující užívání trubní studny na svém pozemku. Městský úřad k žalobcem předloženým hydrogeologickým

Shodu s pravopisem potvrzuje: Bc. D. A.

posudkům uvedl, že se nejednalo o oponentní hydrogeologické posudky, nýbrž o holé konstatování. Žádné jiné odborné posouzení ani znalecký posudek žalobce nepředložil.

24. Naposledy citované rozhodnutí bylo zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 8. 7. 2021, č. j. 0060790/2021/KUSK. Dle žalovaného měl městský úřad po vrácení věci vyzvat stavebníka, aby do projektové dokumentace (resp. připojeného vyjádření hydrogeologa) doplnil povinnost při provádění stavby provést doplňkový hydrogeologický průzkum (včetně čerpací a stoupací zkoušky) nebo aby informoval účastníky řízení o tom, že hodlá do výroku dalšího společného povolení vložit podmínku ukládající provedení doplňkového hydrogeologického průzkumu.
25. Stavebník v doplnění žádosti o vydání společného povolení, povolení k odběru podzemní vody a povolení výjimky ze dne 3. 9. 2021 uvedl, že v průběhu vrtaných prací na pozemku parc. č. XA bude proveden dle normy ČSN 75 5115 doplňkový hydrogeologický průzkum. Jeho součástí bude změření hladiny okolních studní na pozemcích parc. č. XB a parc. č. XC před zahájením vrtných prací, pokud to vlastníci pozemků a studní umožní. O měření studní bude sepsán protokol. Po provedení vrtané studny na pozemku stavebníka bude provedena čerpací a stoupací zkouška s měřením sousedních studní na pozemcích parc. č. XD a parc. č. XE. O provedení doplňkového hydrogeologického průzkumu bude sepsána závěrečná zpráva, která bude předložena městskému úřadu. Součástí závěrečné zprávy bude vyhodnocení čerpací a stoupací zkoušky. Dle kreslené situace přiložené k doplnění žádosti je navrhovaná studna stavebníka ve vzdálenosti 35,91 m od studny na pozemku parc. č. XF a 45,72 m od studny žalobce na pozemku parc. č. XG.
26. Žalobce v podání ze dne 13. 10. 2021 doplnil své již dříve uplatněné námitky. Měl za to, že se v případě navrhované studny nejedná o nenáročný způsob jímání ve smyslu bodu 4.1.1 normy ČSN 75 5115, a proto je třeba provést hydrogeologický průzkum a jeho výsledky předložit v rámci tohoto řízení. Pozdější provedení průzkumu by žalobci znemožnilo vyjádřit se k jeho výsledkům. V doplnění vyjádření Ing. F. není uvedeno, jak by měla zkouška probíhat, na jakou vydatnost bude provedena apod. Žalobci nebylo zřejmé, kdy zkouška proběhne a zda se jí bude moci zúčastnit. Podklady předložené stavebníkem pro vydání rozhodnutí nejsou dostatečné. Pokud není prokázáno, že k ovlivnění vydatnosti nedojde, pak není prokázána jedna ze základních podmínek pro vydání rozhodnutí. Žalobce brojil také proti povolení dvou výjimek z § 24a odst. 2 vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území. Navrhovaná vzdálenost 5,9 m od kanalizační přípojky a 5,5 m od kanalizační stoky je nedostačující a v rozporu s předpisy. Jelikož je kanalizační přípojka a stoka v depresním kuželi navrhované studny, bude docházet k průniku nebo průsaku znečištění do podzemních vod, které budou stékat po svahu na pozemek žalobce. Hydrogeolog neuvedl veškeré skutečnosti a údaje, které svědčí proti povolení výjimek.
27. Městský úřad po doplnění vyjádření hydrogeologa vydal v pořadí třetí (prvostupňové) rozhodnutí, v němž do výroku II bodu 8 vložil podmínku provedení doplňkového hydrogeologického průzkumu.
28. Žalobce v odvolání ze dne 14. 2. 2022 brojil proti prvostupňovému rozhodnutí obdobnými námitkami, které předestřel v žalobě. Namítal, že městský úřad nevedl řízení o povolení výjimky dle § 24a odst. 2 písm. a) o obecných požadavcích na využívání území k umístění studny ve vzdálenosti 5,9 m od kanalizační přípojky, rozhodnutí o výjimce nebylo řádně odůvodněno a hydrogeolog neuvedl v předložených dokumentech veškeré skutečnosti, které svědčí proti povolení výjimek.

Shodu s pravopisem potvrzuje: Bc. D. A.

29. K odvolání žalobce se vyjádřil stavebník, resp. hydrogeolog Ing. F., vyjádřením ze dne 14. 3. 2022. Uvedl, že udělení výjimky ze vzdálenosti studny od zdrojů možného znečištění je plně v kompetenci správního orgánu. Odpovědným řešitelem geologických prací byla výjimka řádně odůvodněna (viz str. 3 a 4 projektové dokumentace a hydrogeologické vyjádření ze srpna 2019). V průzkumném vrtu bylo doloženo splnění podmínek, které zabrání ohrožení podzemních vod – zejména provedení dostatečného a kvalitního zajílování cemento-jílovou směsí okolo vrtu do hloubky 10 m. Dle hydrogeologa je klíčovou okolností vedoucí k posouzení rizika plynoucího pro jakost vody ve studni z blízkých potenciálních zdrojů možného znečištění hydrogeologická stratifikace, tj. vertikální průřez horninovým prostředím znázorňujícím polohy jednotlivých kolektorů podzemní vody a nadložních, podložních či mezilehlých izolátorů. Z projektové dokumentace a hydrogeologického vyjádření je zřejmé, že riziko plynoucí z umístění studny v blízkosti potenciálních zdrojů je nízké (studna jímá první zvodeň, která je uložena v hloubce větší než 10 m, a nadložní horninové prostředí má charakter izolátoru nebo poloizolátoru). K umístění studny v podlimitní vzdálenosti lze přistoupit v případě, že konstrukcí studny nebude porušena hydrogeologická stratifikace. Studna tedy musí být opatřena funkčním zaplášťovým těsněním až k hladině podzemní vody. V projednávaném případě je nadložní horninové prostředí tvořeno jílovitými břidlicemi, které mají charakter izolátoru. Hydrogeolog uvedl, že veškeré potřebné údaje byly zjištěny z České geologické služby z archivu vrtných prací, které byly provedeny v obci K. a v jejím blízkém okolí. Nad rámec požadavku normy ČSN 75 5115 provést těsnění minimálně do 3 m byla do projektové dokumentace vložena podmínka provedení jílového těsnění do hloubky 10 m p. t., a to na základě podlimitní vzdálenosti studny od zdrojů možného znečištění. Je poté na úřadu, zda mu stavebníkem předložené dokumenty umožní rozhodnout ve věci bez důvodných pochybností. Hydrogeolog dodal, že účel využití vrtané studny je zálivka zahrady, nikoli zásobování vodou, k tomu slouží v obci vodovod, a proto předestřel úvahu, zda je vůbec nutné vydávat výjimku pro umístění studny v menší vzdálenosti od zdrojů možných znečištění. Hydrogeolog k námitkám žalobce uvedl, že depresní kužel vznikající při odběru vody ani směr proudění podzemních vod nemá žádný vliv na možnost udělení výjimky. Rovněž posouzení stavu kanalizace či pozemní komunikace neukládá žádný předpis a absurdní je i požadavek zjištění rozsahu a složení pronikání znečišťující látky do okolí při udělování výjimky. K námitkám týkajícím se hladiny podzemní vody ve vztahu k udělení výjimky hydrogeolog uvedl, že v předmětné oblasti je podzemní voda vázána pouze na puklinovou zvodeň, která se vyskytuje v puklinovém systému břidlic. Jednotlivé zvodňové puklinové systémy spolu nemusí komunikovat, a proto hladiny podzemních vod mohou být v okolních studnách v různých hloubkách. V dokumentaci je geologický profil popsán a s ohledem na variabilitu nadložních hornin nad zvětralinovým pláštěm jílovitých břidlic je v dokumentaci uvedeno, že *„přesný geologický profil není znám“*. Úroveň hladiny podzemních vod je odvislá i od velikosti srážek a od ročního období, jakož i odběru vody. Na základě výše uvedeného byla v projektové dokumentaci a vyjádření uvedena hloubka naražené zvodně 25 m p.t., pokud ale dojde k naražení hladiny v menší hloubce, bude po prověření vydatnosti zvodně její hloubka zmenšena. V případě studny žalobce byla rovněž navrhovaná hloubka studny dle projektu a rozhodnutí 29,8 m a skutečná hloubka byla 20,5 m. Skutečná hloubka studny stavebníka může být proto nižší. Dle normy ČSN 75 5115 bude v průběhu vrtných prací proveden doplňkový hydrogeologický průzkum. Podle výsledků průzkumu lze upřesnit její provedení (hloubka, způsob těsnění apod.). Součástí průzkumu je i čerpací a stoupací zkouška. K různým hloubkám naražených zvodní hydrogeolog

Shodu s pravopisem potvrzuje: Bc. D. A.

odkázal na závěrečné zprávy ze dvou vrtů provedených v předmětné oblasti, ze kterých vyplývá, že navrhovaným odběrem 270 l/den u studny stavebníka nemůže dojít k ohrožení vydatnosti studny žalobce. I přes toto zjištění hydrogeolog doplnil svoje vyjádření o provedení doplňkového hydrogeologického průzkumu, aby rozptýlil obavy žalobce. Z podkladů předložených žalobcem k jeho studni hydrogeolog uvedl, že z důvodu tloušťky obsypové vrstvy bude docházet k postupnému zanášení.

30. Žalovaný prvostupňové rozhodnutí změnil tak, jak je uvedeno v bodě 1 tohoto rozsudku.

Posouzení žaloby soudem

31. Soud nejprve ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků a že obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené, přičemž shledal, že se jedná o žalobu věcně projednatelnou.
32. V dalším kroku soud přistoupil k přezkumu napadeného rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). O žalobě rozhodl soud bez jednání, jelikož účastníci na výzvu soudu sdělili, že s rozhodnutím věci bez jednání souhlasí (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Po přezkumu napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že žaloba je **nedůvodná**.
33. Jádrem sporu se stala otázka posouzení povolení vrtané studny na pozemku stavebníka parc. č. XA a výjimky pro umístění této studny z § 24a odst. 2 písm. a) a písm. d) vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území.
34. Před posouzením věci samé soud úvodem předesílá, že žaloba žalobce byla značně rozsáhlá a některé námitky žalobce se nacházely na samotném pomezí řádně formulovaného žalobního bodu. Jak konstatoval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78: „*Smyslem uvedení žalobních bodů [§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.] je jednoznačné ustavení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby. Zákonný požadavek je proto naplněn i jen zcela obecným a stručným – nicméně srozumitelným a jednoznačným – vymezením skutkových i právních důvodů tvrzené nezákonnosti nebo procesních vad správního aktu tak, aby bylo zřejmé, v jaké části a z jakých hledisek se má soud věcí zabývat.*“ (pozn. soudu – zvýrazněno soudem). Žalobce některé námitky uplatňuje několikrát v pozměněných souvislostech, jindy lze jen stěží dovodit, v čem žalobce spatřuje nezákonnost napadeného rozhodnutí. Je přitom na žalobci, aby našel konkrétní důvody nezákonnosti v jeho věci, nikoliv na soudu, aby na základě zcela obecných výtek provedl všeobsahující přezkum a sám za žalobce dohledal konkrétní okolnosti zakládající nezákonnost rozhodnutí – takový přístup by byl v rozporu s dispoziční zásadou, která ovládá řízení ve věcech správního soudnictví (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 8. 3. 2021, č. j. 5 As 113/2020-36). Jistě lze v této souvislosti také odkázat na formulaci užívanou i kasačním soudem, že kvalita žaloby předurčuje kvalitu a obsah rozhodnutí soudu a že „*míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod – byť i vyhovující obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.*“ (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, odst. 32).

35. Soud předně považuje s ohledem na námitky žalobce za důležité zdůraznit, že řízení v projednávané věci je tvořeno dvěma částmi. Jednak částí „*stavebněprávní*“ vztahující se k umístění a provedení stavby daného vodního díla (srov. § 15 vodního zákona) a jednak částí „*vodoprávní*“ vztahující se k povolení k nakládání s vodami, které lze vykonávat pouze užíváním daného vodního díla (srov. § 9 odst. 5 vodního zákona). Třebaže se oba zmiňované druhy povolení mohou vydávat v rámci jednoho správního rozhodnutí a jsou na sobě do značné míry závislé, jedná se materiálně o různá rozhodnutí, která mají odlišné režimy posouzení a nezřídka také odlišný okruh účastníků.
36. Jak uvedl zdejší soud v rozsudku ze dne 25. 8. 2022, č. j. 51 A 45/2020-54, ve „*stavebněprávní*“ části je okruh účastníků zpravidla shodný s okruhem účastníků stavebního řízení, resp. společného územního a stavebního řízení [viz § 15 a § 115 odst. 1 vodního zákona ve spojení s § 109 stavebního zákona, resp. s § 94k písm. e) stavebního zákona]. Naproti tomu ve „*vodoprávní*“ části jsou pravidla pro vymezení okruhu účastníků různá v závislosti na typu požadovaného povolení k nakládání s vodami. Spočívá-li nakládání s vodami v odběru podzemní vody ze studny (což je případ nyní posuzované věci), je okruh účastníků komplexně upraven v § 115 odst. 16 vodního zákona, podle něhož je účastníkem řízení žadatel a dále osoby podle odstavců 4 a 7 tohoto ustanovení vodního zákona [obec, v jejichž územním obvodu může dojít rozhodnutím vodoprávního úřadu k ovlivnění vodních poměrů nebo životního prostředí, pokud tento zákon nestanoví jinak, a občanské sdružení, s výjimkou stavebních řízení vedených podle § 15 a řízení navazujících na posuzování vlivů na životní prostředí podle § 3 písm. g) zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, jestliže písemně požádá o postavení účastníka řízení do 8 dnů ode dne sdělení informace podle odstavce 6].
37. Soud proto musí na základě výše uvedeného dát za pravdu žalovanému, že žalobce není účastníkem řízení dle § 27 odst. 2 správního řádu v části vztahující se k povolení odběru podzemních vod. Nesporné ovšem je, že účastenství žalobce v řízení o společném územním a stavebním povolení (stejně jako v řízení o povolení výjimky) bylo založeno tím, že má na svém pozemku povolenou stavbu studny (což žalovaný nezpochybnil), přičemž jeho vlastnické právo může být stavebním záměrem dotčeno (srov. rozsudek zdejšího soudu ze dne 24. 6. 2020, č. j. 46 A 72/2017-27). Proto splňuje podmínku účastenství dle § 94k písm. e) stavebního zákona použitého na základě § 115 odst. 1 vodního zákona. I pokud tak žalobce neměl postavení účastníka řízení vztahující se k povolení k odběru podzemních vod, žalovaný měl povinnost se s jeho námitkami vypořádat do té míry, do jaké materiálně směřují proti „*stavebněprávní*“ části řízení, což žalovaný v projednávané věci dle názoru soudu činil. Žalovaný se např. vypořádal s námitkou žalobce o doplnění povolujícího rozhodnutí o denní limit povoleného odběru podzemní vody. Pokud naopak žalovaný posoudil určitou námitku žalobce, který není účastníkem „*vodoprávní*“ části, jako námitku směřující pouze proti „*vodoprávní*“ části řízení, zcela správně svůj závěr zdůvodnil tak, že žalobce není účastníkem řízení ve věci povolení k odběru podzemní vody (viz bod 8 na str. 11 napadeného rozhodnutí).

Námitky procesního charakteru

38. Žalobce předně namítal, že žalovaný prvostupňové rozhodnutí změnil, ale již nepotvrdil dle § 90 odst. 5 správního řádu.
39. Způsob, jakým může odvolací orgán v odvolacím řízení rozhodnout, stanoví § 90 správního řádu. Dospěje-li odvolací orgán k závěru, že napadené (prvostupňové) rozhodnutí je v Shodu s pravopisem potvrzuje: Bc. D. A.

rozporu s právními předpisy nebo je nesprávné, pak podle odstavce 1 a) jej [nebo jeho část] zruší a řízení zastaví, b) zruší a věc vrátí prvostupňovému orgánu k novému projednání, nebo c) změni. Odstavec 5 tohoto ustanovení doplňuje, že „*jestliže odvolací správní orgán změni nebo zruší napadené rozhodnutí jen zčásti, ve zbytku je potvrdí.*“

40. Žalovaný ve výroku napadeného rozhodnutí s odkazem na § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu uvedl, že mění ve výroku II podmínku 2 tak, že „*Stavba studny bude provedena podle ověřené projektové dokumentace pod dozorem hydrogeologa.*“, ve výroku III ve druhé větě stanovující limity odebíraného množství podzemní vody přidal limit pro denní odběr v hodnotě „*max 270 l/den*“ a poslední odstavec výroku obsahující závěry z vyjádření odborně způsobilého hydrogeologa Ing. J. F. z výroku naopak vypustil. Ve výroku IV „*se částí a) a b) upravují do tohoto znění: a) výjimku dle § 169 odst. 2 a odst. 3 stavebního zákona z ust. § 24a odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, a to k umístění vrtané studny na pozemku p. č. XA v k. ú. X ve vzdálenosti 5,5 m od kanalizačního řádu na pozemku p. č. XB v k. ú. X a ve vzdálenosti 5,9 m od kanalizační přípojky na pozemku p. č. XB v k. ú. X, b) výjimku dle § 169 odst. 2 a odst. 3 stavebního zákona z ust. § 24a odst. 2 písm. d) vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, a to k umístění vrtané studny na pozemku p. č. XA v k. ú. X ve vzdálenosti 2,5 m od obecní komunikace na pozemku p. č. XB v k. ú. X*“, v části vymezující okruh účastníků řízení se na místo samostatného vymezení počtu účastníků řízení stanoví, že „*okruh účastníků ve věci povolení výjimky je stejný jako okruh účastníků řízení ve věci vydání společného územního a stavebního povolení uvedený ve výroku I.*“, poslední dva odstavce výroku obsahující citace ze závěrů vyjádření odborně způsobilého hydrogeologa Ing. J. F. žalovaný z výroku vypustil. Na závěr uvedl, že „*Kromě výše uvedeného se ponechávají jednotlivé výroky prvostupňového rozhodnutí v nezměněné podobě (včetně celého výroku I.)*“.
41. Žalobci lze přisvědčit potud, že žalovaný nepostupoval z hlediska formulace výroku zcela zákonem předvídaným způsobem, pokud uvedl, že se ponechávají jednotlivé výroky v nezměněné podobě (viz citace § 90 odst. 5 správního řádu výše). Uvedené pochybení ovšem bez dalšího neznamená, že je třeba napadené rozhodnutí zrušit. Ne každé procesní pochybení správního orgánu je důvodem ke zrušení jeho rozhodnutí. Takovým důvodem je pouze podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. [viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2014, č. j. 8 Afs 78/2012-45, bod 84]. Pokud v kontextu odůvodnění není pochyb o tom, že odvolací orgán rozhodl o celém předmětu řízení, jde o výrok neúplný, nikoli však nutně nesrozumitelný. Je proto vždy nutné posoudit takové případy individuálně, tedy zda existují rozumné pochybnosti o tom, jak bylo ve věci v odvolacím řízení rozhodnuto (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2012, č. j. 2 As 30/2011-127).
42. Dle názoru soudu je z výroku i z kontextu napadeného rozhodnutí zřejmé, že žalovaný provedl změny pouze ve výrocích II, III a IV prvostupňového rozhodnutí a ve zbytku je potvrdil, resp. zůstaly beze změny. Soud tedy nemá pochybnosti o tom, že změna výroku v nyní napadeném rozhodnutí je dostatečně určitá a srozumitelná a nevzbuzuje pochybnosti o tom, v jaké části byl výrok prvostupňového rozhodnutí změněn. Zároveň si žalobce musel být vědom toho, že změna výroku podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu neznamená, že by prvostupňové rozhodnutí přestalo existovat, ale že bylo pouze částečně změněno vůli odvolacího orgánu. Je totiž třeba připomenout, že správní řízení v obou stupních tvoří jeden celek (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2010, č. j. 2 As 83/2009-Shodu s pravopisem potvrzuje: Bc. D. A.

239), a proto i změněný výrok nadále zůstává v platnosti, byť v důsledku odvolacího řízení ve znění stanoveném odvolacím správním orgánem. V celkovém kontextu výrokové části a odůvodnění tedy není pochyb o tom, jak žalovaný rozhodl o předmětu řízení.

43. Stejně tak není pravdou, jak uváděl žalobce, že by žalovaný změnil pouze výrok, ale nikoli již související odůvodnění prvostupňového rozhodnutí. Z odůvodnění na str. 9 až 16 napadeného rozhodnutí naopak vyplývá, že žalovaný argumentaci městského úřadu v rozsahu změn doplnil. Pokud žalobce v této souvislosti konkrétně poukázal na bod 8 str. 11 napadeného rozhodnutí, ve kterém se žalovaný vyjadřoval k dennímu limitu povoleného odběru podzemní vody, lze uvést, že žalobce vynechal tu část odůvodnění žalovaného, ve které žalovaný vysvětlil, že žalobce není účastníkem řízení ve věci povolení k odběru podzemních vod. I přesto se žalovaný k této námitce vyjádřil tak, že odmítnutí návrhu žalobce na doplnění povolujícího rozhodnutí o denní limit povoleného odběru vody lze považovat za nedůvodné, neboť v limitech stanovených městským úřadem by teoreticky v rámci jednoho měsíce byl možný i jednorázový 11hodinový maximální odběr vedoucí k nebezpečnému rozšíření depresního kužele nové studny. Jeho vyjádření nebylo v rozporu s odůvodněním městského úřadu, který odmítl doplnit rozhodnutí o tomto bodu s odkazem na vyhlášku č. 183/2018 Sb., o náležitostech rozhodnutí a dalších opatření vodoprávního úřadu a o dokladech předkládaných vodoprávnímu úřadu (viz odst. druhý str. 21 prvostupňového rozhodnutí). Jinak se žalovaný s odůvodněním městského úřadu (až na některé korekce, k nimž se soud vyjadřuje dále) ztotožnil, přičemž z celého kontextu napadeného rozhodnutí je zřejmé, že prvostupňové rozhodnutí ve zbytku potvrdil ve smyslu § 90 odst. 5 správního řádu. Tato žalobní námitka proto také není důvodná.
44. Dále žalobce namítal, že žalovaný rozšířil správní řízení o řízení o povolení výjimky z § 24a odst. 2 písm. a) vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území, aniž by o ni městský úřad vedl řízení. Zároveň takovou změnu řádně neodůvodnil, a naopak ponechal v platnosti odůvodnění městského úřadu, které se touto změnou dostalo s výrokem do kolize.
45. Soud především uvádí, že žalobce nemá pravdu, pokud tvrdí, že se řízení o povolení výjimky z § 24a odst. 2 písm. a) vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území nevedlo. Soud má za to, že přestože podaná žádost není v tomto ohledu precizní, je z ní ve spojení s projektovou dokumentací, na níž odkazuje (viz obrázek C4), seznatelné, že se týká jak výjimky dle § 24a odst. 2 písm. d) (odstup od komunikace), tak výjimky dle § 24a odst. 2 písm. a) vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území (odstup od kanalizačního řádu a odstup od kanalizační přípojky). Je pravdou, že k nejasnostem přispěl sám stavebník, jelikož v textové části své žádosti konkrétní výjimku 5,9 m od kanalizační přípojky výslovně nezmněl, nicméně to nemění nic na skutečnosti, že jeho žádostí bylo zahájeno řízení i o povolení této výjimky, neboť přímo vyplývala z připojené projektové dokumentace (obrázek C4). Žalovaný tak nepřekročil předmět řízení, ale toliko doplnil výrok způsobem, kterým vyčerpал celý předmět řízení. Zároveň soud dodává, že postup žalovaného nemohl být pro žalobce nijak překvapivým, neboť právě z tohoto důvodu (tj. nerozhodnutí o všech žádaných výjimkách) zrušil žalovaný již předchozí rozhodnutí městského úřadu ze dne 17. 3. 2021, jak vyplývá z odůvodnění rozhodnutí ze dne 8. 7. 2021. Jelikož městský úřad ani prvostupňovým rozhodnutím nerozhodl o této výjimce, učinil tak žalovaný sám. Žalovaný konkrétně v bodech 1 a 2 na str. 9 a 10 napadeného rozhodnutí odůvodnil, proč výrok o povolení umístění studny změnil. Uznal, že se městský úřad i potřetí v téže věci nevypořádal s jednotlivými námitkami žalobce dostatečným způsobem. Přesto měl za to, že bude hospodárnější, pokud rozhodnutí městského úřadu nebude opětovně rušit, ale ve věci Shodu s pravopisem potvrzuje: Bc. D. A.

rozhodne sám tak, že rozhodnutí pouze v některých částech změnil (viz str. 12 a 13 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Jak dále uvedl, učinil tak na základě shromážděných podkladů, dle kterých si bylo možné vytvořit dostatečně zřetelný obraz o stavu věci, o níž nejsou důvodné pochybnosti.

46. Dle názoru soudu se z hlediska materiálního nejednalo o porušení zásady dvojinstančnosti, které by mělo vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé. Žalovaný je oprávněn provést určité dílčí korekce odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, jestliže jinak dojde k závěru, že odůvodnění odvoláním napadeného rozhodnutí není v rozporu s právními předpisy a je správné (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2013, č. j. 4 As 10/2012-48). V projednávaném případě přitom doplnění výroku rozhodnutí nebránilo žalobci adekvátně chránit svá práva. Jak vyplývá ze správního spisu, žalobce se k možnému povolení výjimky k umístění studny v kratší vzdálenosti od kanalizační přípojky ve vzdálenosti 5,9 m vyjadřoval v doplnění vyjádření a námitek ze dne 13. 10. 2021, tedy ještě před vydáním prvostupňového rozhodnutí. Tato vzdálenost totiž byla zaznamenána již v dokumentaci stavby (náskres umístění vrtané studny vůči zdroji možného znečištění od Ing. J. F.). Soud proto jeho tvrzení, že povolení této výjimky je nezákonné, neboť je překvapivé a byla mu tím upřena jeho práva se k výjimce vyjádřit a možnost se proti takovému výroku odvolat, považuje za nedůvodné, neboť tato práva žalobce zjevně zkrácena nebyla. Žalobce se k této výjimce vyjadřoval již v prvostupňovém řízení a v rámci odvolání, a rozhodnutí žalovaného nemohlo být v tomto rozsahu překvapivé.

Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí

47. Dále se soud zabýval namítanou nepřezkoumatelností napadeného, resp. prvostupňového, rozhodnutí. Bylo by totiž předčasné zabývat se posouzením věci samé, pokud by bylo napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.
48. Předně lze k námitce žalobce, že z rozhodnutí není zřejmé, jak správní orgány posuzovaly žádost stavebníka, uvést, že jejich postup implicitně vyplývá jednak z postupu správních orgánů již v samotném řízení, jednak z rozhodnutí, pokud schválily stavební záměr vrtané studny předložený stavebníkem, stanovily podmínky jejího provedení, povolily odběr podzemních vod a výjimky pro její umístění. Také nelze souhlasit s tvrzením žalobce, že se správní orgány nevyjádřily k míře dotčení práv a oprávněných zájmů osob odlišných od stavebníka (např. k možnosti ovlivnění zdroje vody na pozemku žalobce), neboť městský úřad i žalovaný ve svých rozhodnutích několikrát uvedli, že dle podkladů stavba studny nemůže ovlivnit zdroj vody na pozemku žalobce (viz např. str. 28 prvostupňového rozhodnutí a str. 10 napadeného rozhodnutí). Zároveň uvedli, že stanovili podmínky provedení vrtané studny tak, aby nebylo započato s užíváním studny dříve, než bude ověřeno, že k negativnímu ovlivnění využitelnosti stávajících sousedních studní (tj. i studny žalobce) skutečně nedojde [viz str. 27 odstavce pátý prvostupňového rozhodnutí a str. 11 bod 6 napadeného rozhodnutí]. Soud v této argumentaci, na rozdíl od žalobce, žádnou rozpornost nevidí, jelikož závěr, že není důvod se domnívat, že by studna stavebníka měla ovlivnit ostatní studny (a že tomu tak tedy s největší pravděpodobností nebude), není v rozporu se stanovením podmínky následného ověření, že tomu tak skutečně je – naopak tento postup je ku prospěchu žalobce (a ostatních vlastníků okolních studní), jelikož postaví na jisto, že k žádnému ovlivnění jejich studní nedojde (což do doby vybudování studny stavebníka nelze s naprostou jistotou říci). Městský úřad se také vyjádřil k námitkám žalobce ze dne 13. 10. 2021 (doručeným 15. 10. 2021) na str. 27 prvostupňového rozhodnutí, tudíž

tyto námitky nezůstaly opomenuty. Správní orgány také opakovaně uváděly, že bude proveden doplňkový hydrogeologický průzkum, při kterém budou měřeny hladiny okolních studní na sousedních pozemcích, pokud to vlastníci těchto pozemků umožní. Také doplnily, že o provedení doplňkového hydrogeologického průzkumu bude sepsána závěrečná zpráva (viz str. 21 a 22 prvostupňového rozhodnutí a bod 5 a 9 str. 11 napadeného rozhodnutí). Je sice pravdou, že se žalovaný nevyjádřil k argumentaci, že se žalobce (jenž nebude účastníkem kolaudačního řízení) nebude moci k výsledkům doplňkového hydrogeologického posudku vyjádřit, nicméně toto opomenutí nepředstavuje vadu, jež by měla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť odpověď na tuto otázku vyplývá z platné právní úpravy. Žalobce sice nebude účastníkem kolaudačního řízení, nicméně bude mít možnost hájit svá práva (za splnění zákonných podmínek) v soudním řízení správním, jelikož aktivní legitimace k podání žaloby proti správnímu rozhodnutí není podmíněna účastí v předcházejícím správním řízení.

49. Správní orgány v projednávané věci rovněž vysvětlily i ve vztahu k povoleným výjimkám, že primárním podkladem pro rozhodnutí bylo odborné vyjádření hydrogeologa Ing. J. F. Žalovaný odůvodnění městského úřadu (viz str. 27 prvostupňového rozhodnutí) doplnil v tom smyslu, že z formulace uvedené v § 169 odst. 2 stavebního zákona, dle které lze výjimku z obecných požadavků na výstavbu udělit v jednotlivých odůvodněných případech, ve kterých to prováděcí vyhláška výslovně umožňuje, nelze dovozovat, že by nebylo přípustné při umísťování jedné studny povolit více výjimek pro odstupové vzdálenosti od více různých možných zdrojů znečištění. Navíc v případě, pokud je k žádosti o udělení výjimek předloženo vyjádření hydrogeologa, ve kterém je s odkazem na místní hydrogeologický profil a na navržený způsob těsnění vrtané studny, resp. očekávanou hloubku naražené hladiny podzemní vody, uvedeno, že lze doporučit udělení výjimky z těchto odstupových vzdáleností. Dle žalovaného není v takovém případě nezbytně nutné, aby správní orgány ještě před rozhodnutím o udělení výjimky vlastním rozsáhlým šetřením ověřovaly, zda udělením některé z výjimek nebude ohrožena bezpečnost, ochrana zdraví či negativně ovlivněny zájmy vlastníků sousedních staveb. Ostatně, žalobce kromě této námitky nijak obsáhleji netvrdil, proč nelze povolit více výjimek najednou (viz bod 2 str. 9 a 10 napadeného rozhodnutí).
50. Soudu také není zřejmé, z čeho žalobce usuzuje, že správní orgány nerozlišovaly vedení řízení o výjimce z § 24a odst. 2 písm. a) a dle písm. d) vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území, pokud se vyjadřovaly ke splnění podmínek u všech povolených výjimek (viz např. str. 27 odstavec devátý prvostupňového rozhodnutí a bod 2 na str. 10 napadeného rozhodnutí). Žalovaný se tam také vyjadřoval k jednotlivým možným zdrojům znečištění z obecní komunikace a kanalizačního vedení, když konstatoval relativně nízké riziko masivního úniku ropných látek na obecní komunikaci a odpadních vod do podloží ze zkolaudovaných kanalizačních vedení. Z vyjádření vyplývá, že žalovaný své tvrzení o ropných látkách vysvětloval tím, že se jedná o „*podružnou obecní komunikaci*“, u kterých lze předpokládat obecně nízké riziko úniku těchto látek, v případě kanalizačních vedení odkazoval na jejich kolaudaci, při které musí být doložena jejich nepropustnost. K tvrzení o prosakování přípojky a stoky způsobené jejím stárnutím se městský úřad také vyjádřil, když uvedl, že jej žalobce nijak nepodložil a nepředložil k nim žádné relevantní důkazy, jednalo se tak dle jeho názoru o pouhé konstatování žalobce (str. 27 prvostupňového rozhodnutí). Výše uvedené vypořádání má soud za dostatečné, jelikož žalobce sám žádá konkrétní rizika znečištění netvrdil, případně zůstal (v případě přípojky a stoky) u tvrzení ničím

nepodložených. Při absenci konkrétních tvrzení ze strany žalobce tak správní orgány zhodnotily ta rizika znečištění, která jim s ohledem na situaci v dané lokalitě připadala alespoň myslitelná (riziko úniku ropných látek). Stejně tak není pravdou, jak naznačuje žalobce, že by snad správní orgány považovaly RNDr. L. H. a Mgr. R. H. za „méně“ odborně způsobilé hydrogeology. Městský úřad se k předloženému sdělení Mgr. R. H. vyjádřil tak, že se dle jeho obsahu nejedná o oponentní hydrogeologické posouzení (viz str. 28 prvostupňového rozhodnutí), přičemž žalovaný k tomu doplnil, že uložením povinnosti provést doplňkový hydrogeologický průzkum a předložit z něj závěrečnou zprávu (viz výrok II prvostupňového rozhodnutí) bylo vyhověno i požadavkům Mgr. H. a RNDr. H. (viz bod 5 str. 11 napadeného rozhodnutí). Nesouhlas žalobce s výše uvedenými závěry nepůsobí nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.

51. Soud považuje takové odůvodnění správních orgánů za dostatečné. Žalovaný nijak nepochybil, pokud ty odvolací námitky, které směřovaly do odborného vyjádření hydrogeologa Ing. F., vypořádal odkazem na konkrétní části tohoto vyjádření, které dle jeho názoru poskytují relevantní odpověď na argumentaci žalobce. Lze sice uznat, že odůvodnění prvostupňového rozhodnutí bylo značně nepřehledné, neboť městský úřad prakticky zkopíroval námitky žalobce a vyjádření hydrogeologa Ing. F. do odůvodnění rozhodnutí, aniž by je jakkoli upravoval, na druhou stranu prvostupňové rozhodnutí obsahovalo i vlastní odůvodnění městského úřadu, který se námitkami žalobce zabýval. Soud navíc přezkoumává v první řadě napadené (odvolací) rozhodnutí, které tvoří s prvostupňovým rozhodnutím jeden celek. Soud touto perspektivou posoudil obě rozhodnutí a dospěl k závěru, že se správní orgány s četnými námitkami žalobce (byť částečně implicitně) vypořádaly a odůvodnily jak rozhodnutí o schválení záměru, tak o výjimkách z obecných požadavků na výstavbu (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2017, č. j. 1 As 119/2016-52, odst. 22). Správní orgány a soudy totiž nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38 nebo ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014-43). Z uvedeného vyplývá, že rozhodnutí odvolacího správního orgánu není nepřezkoumatelné, pokud je odpověď na dílčí odvolací námitku alespoň implicitně obsažena ve vypořádání jiné námitky nebo pokud správní orgán postaví proti námitkám vlastní ucelenou argumentaci, vedle níž námitka neobstojí.
52. Zbývá dodat, že o nepřezkoumatelnost nejde ani tehdy, pokud je námitka, kterou správní orgán pominul, pro posouzení věci zjevně irelevantní. V projednávaném případě přitom byla značná část námitek žalobce ve správním řízení čistě obecná nebo se jednalo o hodnocení záměru „z odborné stránky“, přestože žalobce sám není odborníkem v dané oblasti. Žalobce navíc nepředložil revizní ani jiný posudek, který by oponoval vyjádření hydrogeologa Ing. J. F. V tomto smyslu se s námitkami žalobce vypořádaly i správní orgány, neboť ty odkázaly na odborné vyjádření hydrogeologa Ing. F. a jeho doplnění v průběhu správního řízení. Soud dále nerozumí námitce žalobce, že „*oponentní hydrogeologický posudek není v podstatě proti čemu podat*“, neboť stavebník (na rozdíl od žalobce) v řízení předložil hydrogeologické vyjádření zpracované osobou s odbornou způsobilostí v hydrogeologii. Pokud měl žalobce na mysli, že se není proti čemu vymezovat, jelikož nebyl proveden podrobný hydrogeologický průzkum, pak soud má za to, že prostor pro polemiku zde byl, jelikož o území existuje řada informací a další hydrogeolog by tak mohl pracovat v zásadě se stejným rozsahem podkladů jako Ing. F. Rozhodnutí správních orgánů tak nejsou

Shodu s pravopisem potvrzuje: Bc. D. A.

nepřezkoumatelná, popř. nicotná, jak naznačoval žalobce. K tomu soud doplňuje, že správní orgány neopomněly zohlednit žalobcem předložená vyjádření dalších hydrogeologů. Vyjádřily se k nim a promítly tam uvedená doporučení do podmínek pro provedení stavby.

Nedostatečně zjištěný skutkový stav

53. Stejně tak soud neshledal důvodnou žalobní námitku, podle které správní orgány dostatečně nezjistily skutkový stav věci a nevypořádaly se s předloženými důkazy. Dle žalobce správní orgány neověřily, že stavebním záměrem a povolenými výjimkami nedojde k ohrožení bezpečnosti, ochrany zdraví, života a sousední pozemky a stavby. Nezjistily dosah depresního kužele povolené studny, stékání vody z pozemku stavebníka na pozemek žalobce, neověřily hladinu naražené podzemní vody vrtané studny, vliv navržených řešení vzhledem ke zdrojům možného znečištění, u nichž ani nebyl ověřen aktuální stav. Také nezjistily míru dotčení práva a oprávněných zájmů osob odlišných od stavebníka. Neprovedly místní šetření a nehodnotily podklady předložené žalobcem.
54. Soud předně souhlasí s žalobcem v tom, že městský úřad byl povinen řádně zjistit skutkový stav. K řádnému zjištění skutkového stavu správní orgány musí v každém jednotlivém případě použít podkladů, které jsou s ohledem na konkrétní skutkové okolnosti nejprůpustnější. Námitky žalobce se ovšem netýkají pouze záměru jako takového, ale i konkrétních podmínek pro jeho provedení. Stanovení konkrétních podmínek k provedení vrtané studny ovšem není otázkou zjištění skutkového stavu, ale otázkou věcného posouzení žádosti.
55. V projednávaném případě je nesporné, že správní orgány vycházely zejména z hydrogeologického posouzení Ing. J. F., tedy posouzení předloženého stavebníkem zpracovaného osobou s odbornou způsobilostí v hydrogeologii, což mezi účastníky není sporné. Ing. J. F. své vyjádření doplňoval i v průběhu správního řízení. Z žádosti stavebníka konkrétně vyplývá, že vrtaná studna nemohla být umístěna jinde z důvodu hydrogeologických podmínek. Co se týká místního šetření, to sice provedeno nebylo, nicméně městský úřad vysvětlil, že od ústního jednání bylo upuštěno z důvodu znalosti místních poměrů dle § 115 odst. 8 vodního zákona (viz str. 10 prvostupňového rozhodnutí). K tomu soud doplňuje, že ani žalobce sám neuvedl, v čem by místní šetření mělo být nezbytné či přínosné. Správní orgány vzaly v potaz i žalobcem předložená odborná vyjádření Mgr. H. a RNDr. H., dospěly však k závěru, že se jedná spíše o obecná konstatování, než oponentní posudky či hydrogeologická posouzení záměru stavebníka, s čímž soud souhlasí (ostatně jedno z předložených vyjádření je z roku 2006, tudíž se k projednávanému záměru vyjadřovat ani nemůže). Městský úřad jako jednu z podmínek navíc stanovil, že před zahájením prací a během realizace vrtaných prací musí být za přítomnosti hydrogeologa sledována výška vodního sloupce v nejbližších okolních studnách, v případě zjištění ovlivnění (nebo podezření na ovlivnění) některé z okolních studní budou vrtné práce okamžitě zastaveny, městský úřad bude informován a budou provedena opatření navržená oprávněnou osobou v oboru hydrogeologie. Městský úřad podmínil vydání kolaudačního souhlasu i tím, že po dokončení stavby stavebník předloží veškeré potřebné podklady, zejména zápis o předání a převzetí dokončené stavby, atesty použitých materiálů, doklad o provedení revize elektroinstalace, případně projektovou dokumentaci skutečného provedení stavby, závěrečnou zprávu o provedení doplňkového průzkumu s vyhodnocením čerpací a stoupačké zkoušky (viz bod 8 výroku II prvostupňového rozhodnutí). Dle názoru soudu i tyto podmínky pro provedení záměru vrtané studny

Shodu s pravopisem potvrzuje: Bc. D. A.

poskytují dostatečnou záruku, že městský úřad bude mít před vydáním kolaudačního souhlasu dostatečné množství podkladů pro své rozhodnutí. Pokud žalobce namítal, že výsledky doplňkového hydrogeologického průzkumu vč. vrtné a čerpací zkoušky měly být zjišťovány před vydáním ve věci, a nikoli až v rámci kolaudačního řízení, pak z žádného právního předpisu (ani normy ČSN) skutečně nevyplývá povinnost městského úřadu nařídit provedení čerpací zkoušky před vydáním stavebního povolení. Přestože je provedení čerpací zkoušky zpravidla nejjistějším způsobem, jak zajistit naplnění požadavku neovlivnění okolních studní, pokud z podkladů obsažených ve správním spisu nevyplyne nutnost jeho pořízení, není třeba na ni v této fázi (tj. před vydáním stavebního povolení) trvat (srov. rozsudek zdejšího soudu ze dne 29. 9. 2021, 43 A 47/2020-56). Soud k tomu dodává, že podrobný hydrogeologický průzkum (který se dělá před vydáním stavebního povolení) slouží k „zjišťování hydrogeologických poměrů území v podrobnostech potřebných pro územní rozhodování a pro povolení staveb“ (§ 3 odst. 3 vyhlášky č. 369/2004 Sb.). V projednávané věci dospěly správní orgány k závěru, že hydrologické poměry v území jsou zmapovány dostatečně (ostatně v lokalitě již několik studen stojí a jak vyplývá z vyjádření Ing. F. i z argumentace žalobce, informací je k dispozici celá řada) a žalobce sám neuvádí nic, co by vedlo soud k závěru, že tomu tak není – ostatně ani vyjádření Mgr. H. nic takového netvrdí (u vyjádření RNDr. H. to vzhledem k jeho stáří není ani možné). Soud k tomu doplňuje, že hydrogeologické vyjádření obsahuje popis geologické i hydrogeologické situace dané lokality, přičemž bere v úvahu i vzdálenost stavby od dalších studní v oblasti (str. 14 a 15 dokumentace studny), která je více než trojnásobná oproti dosahu vypočteného depresního kužele. Jelikož žalobce žádné posouzení, z něhož by vyplývala nedostatečnost informací o dané lokalitě, nepředložil, pokládá soud postup správních orgánů a Ing. F. za souladný se zákonem.

56. Co se týče výjimek, z § 169 odst. 2 stavebního zákona vyplývá, že zákon umožňuje udělit výjimky pro menší odstupové vzdálenosti od možných zdrojů znečištění, přičemž odborně způsobilá osoba tento postup posvětila. Žalobce sám kromě obecného tvrzení existence rizika netvrdil ani nepředložil odborné stanovisko, ze kterého by bylo možné soudit na zvýšenou pravděpodobnost kontaminace podzemní vody. Žalobce sice v průběhu řízení předložil posouzení hydrogeologických poměrů na pozemku žalobce od Mgr. H. a od RNDr. H., soud ovšem souhlasí se správními orgány, že tato posouzení se nevyjadřují k možné kontaminaci vody u záměru vrtané studny na pozemku stavebníka z pohledu výjimek udělených dle § 24a odst. 2 písm. a) a d) vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území. Ing. J. F. v dokumentaci k provedení studny ze srpna 2019 uvedl (a ve stanovisku ze dne 13. 10. 2020 k námitkám žalobce doplnil), že udělení výjimek v projednávaném případě neohrozí bezpečnost, ochranu zdraví a života osob a sousední pozemky nebo stavby. Své stanovisko odůvodnil tím, že podloží kvartérních sedimentů je tvořeno málo propustným prostředím, hlavní ochranné opatření proti kontaminaci podzemních vod spočívá v provedení dostatečného a kvalitního zajišťování cemento-jílovou směsí okolo vrtu do hloubky 10 m a naražená hladina podzemní vody ve vrtané studni bude v hloubce cca 25 m p. t. Nadložní horniny jsou v dostatečné mocnosti nad hladinou podzemní vody. Dodal, že dle geologické a petrografické stavby se jedná o mocné jílovité břidlice, podloží kvarterních hornin je tvořeno jíly a níže jílovitými břidlicemi, které vytvářejí přirozený přírodní izolátor. Dle hydrogeologa se naražená puklinová zvěten v ordovických břidlicích nachází v hloubkách okolo 20 až 25 m p.t., nadložní nepropustné horniny jsou tedy v dostatečné mocnosti nad hladinou podzemní vody. Hydrogeolog uvedl,

Shodu s pravopisem potvrzuje: Bc. D. A.

že vycházel z informací z Geofondu a provedených IG vrtů. Ve vyjádření zároveň nepopsal žádné rizikové faktory, které by nasvědčovaly tomu, že v souvislosti se stavbou hrozí bezprostřední nebezpečí znečištění podzemních vod, přičemž evidentně vycházel jak z projektové dokumentace, tak charakteru lokality a přírodních poměrů v místě realizace stavby. K tomu soud poznamenává, že žalobce sice předpokládanou hloubku zpochybňuje, ale sám nevysvětluje, proč by případná nižší hloubka studny představovala riziko pro jeho studnu vzdálenou několik desítek metrů od studny stavebníka.

57. Dle názoru soudu správní orgány vzhledem k okolnostem případu postupovaly při zjišťování skutkového stavu a jeho posouzení zcela adekvátně. Navíc je třeba zdůraznit, že dokazování ve správním řízení provádějí správní orgány, nikoliv účastníci řízení, kteří pouze při opatřování podkladů pro vydání rozhodnutí poskytují správním orgánům potřebnou součinnost (srov. § 50 odst. 2 in fine správního řádu). Lze si sice představit, že odůvodnění jejich postupu bude pečlivější, na druhou stranu je spolu s odkazem na odborné vyjádření hydrogeologa Ing. J. F. dostačující. Odborné posouzení je přesvědčivé a dostatečně odůvodněné, přičemž žalobce jej svými obecnými námitkami relevantně nezpochybnil, přičemž doporučení plynoucí z vyjádření Mgr. H. a RNDr. H. byla promítnuta v podmínkách pro povolení stavby. Zároveň je třeba zdůraznit, že obě vyjádření nejsou se závěry Ing. F. v rozporu. Pokud jde o vyjádření RNDr. H., tak toto pouze popisuje průběh průzkumných prací v roce 2006 a přidává doporučení na provedení čerpací zkoušky u nových vodních zdrojů, což stavební povolení činí. Vyjádření Mgr. H. je pak velmi obecné, není z něj zřejmé, z jakých podkladů vychází a žalobci toliko doporučuje žádat provedení čerpací zkoušky. Žalobce sám není osobou způsobilou se k záměru odborně vyjádřit, správní orgány proto i takto přistupovaly k jeho tvrzením ohledně vhodnosti provedení studny z odborného hlediska (např. že cemento-jílová směs je nevhodná apod – těmto otázkám se předložená vyjádření RNDr. H. a Mgr. H. vůbec nevěnují). Odkazy správních orgánů na vyjádření hydrogeologa přitom není alibistické. Hydrogeolog je odbornou osobou, jejíž zjištění jsou určující pro rozhodnutí ve věci. Pakliže správní orgány opřely své závěry o toto odborné hodnocení, neporušily zásadu materiální pravdy, ale dostatečně zjistily skutkový stav relevantní pro rozhodnutí ve věci. Z vyjádření hydrogeologa je zřejmé, že se jedná o vysoce kvalifikovaný odhad podložený hydrogeologickým výpočtem (vzal v potaz jak místní poměry, projektovou dokumentaci, tak předpokládaný odběr vody). Skutečnost, že hydrogeolog následně odpovídal na další připomínky žalobce jednoduchými přípisy, lze hodnotit jako postup přiměřený daným okolnostem. Jistě nelze po hydrogeologovi rozumně požadovat, aby na každou námitku žalobce odpovídal vydáním nového hydrogeologického vyjádření se všemi jeho náležitostmi. Ze správního spisu také nevyplývá, že by správní orgány nepostupovaly nestranně.
58. Pokud žalobce namítal nepřesnosti i vzhledem k jinému řízení ve věci sp. zn. OŽP-22331/2020-FOLJA, pak se tyto námitky týkají jiného řízení a měly být uplatňovány právě v tomto řízení. Soud se může při přezkumu napadeného rozhodnutí zabývat pouze těmi námitkami, které mají přímý vztah k předmětu řízení, což uvedené výhrady k činnosti Ing. F. označené v příslušné části žaloby (str. 17-18) jako body 5 - 7 nejsou. K výhradě uvedené v bodě 4, tj. že Ing. J. F. v řízení zabývajícím se záměrem studny na sousedním pozemku vedeným pod sp. zn. OŽP-22331/2020-FOLJA uvedl odlišné údaje, neboť měl uvést jiný navrhovaný odběr vody v množství 400 l/den, pak soud bez bližší znalosti věci uvádí, že hydrogeolog očividně pracoval s jinými vstupními údaji u dvou odlišných záměrů studny, které se logicky musely projevit i ve výpočtu deprese (hodnoty R). Ani žalobce ostatně

Shodu s pravopisem potvrzuje: Bc. D. A.

neuevdl, že by snad studny nacházející se ve své blízkosti musely mít stejný povolený limit pro navrhovaný odběr vody.

Nezákonnost napadeného rozhodnutí

59. Žalobce měl v neposlední řadě za to, že správní orgány neověřily, zda jsou v odpovídající míře respektovány obecné požadavky na výstavbu, což je v rozporu s § 94o odst. 2 písm. a) stavebního zákona, neověřily účinky budoucího užívání stavby, což je v rozporu s § 94o odst. 3 stavebního zákona, podmínkami dostatečně nezabezpečily dodržení obecných požadavků na výstavbu, popř. technických norem, což je v rozporu s § 94p odst. 1 stavebního zákona. Nebylo prokázáno, že stavební záměr je v souladu s požadavky dle § 94o stavebního zákona, a proto bylo na místě žádost stavebníka zamítnout. Dle žalobce také nebylo možné povolit záměr, pokud byly povolovány dvě a více výjimek. Nebyla též dodržena povinnost provést hydrogeologický průzkum dle normy ČSN 75 5115 a předložit jeho výsledky.
60. Soud předně uvádí, že v řízení o umístění studny musí být prokázáno, má-li být žádosti vyhověno, že studna nebude umístěna v prostředí, kde hrozí znečištění nebo ohrožení jakosti vody ve studni, a současně bude umístěna tak, že neovlivní vydatnost studní sousedních (srov. rozsudky Krajského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2021, č. j. 43 A 47/2020-56 a ze dne 21. 5. 2019, č. j. 45 A 25/2017-26).
61. Studna je vodním dílem dle § 55 odst. 1 písm. j) vodního zákona, jehož provedení podléhá povolení vodoprávního úřadu ve smyslu § 15 odst. 1 vodního zákona (ve znění do 31. 12. 2023). Povolení k nakládání s vodami, které lze vykonávat pouze užíváním vodního díla, lze podle § 9 odst. 5 vodního zákona vydat jen současně se stavebním povolením k takovému vodnímu dílu (srov. § 15 odst. 1 větu druhou vodního zákona) [srov. rozsudek zdejšího soudu ze dne 12. 7. 2024, č. j. 51 A 18/2023-34].
62. Podrobnější technické požadavky pro studny stanoví § 17 vyhlášky č. 590/2002 Sb., o technických požadavcích pro vodní díla, podle kterého musí podmínky umístění a zřizování studny mj. odpovídat normovým hodnotám. Tyto hodnoty stanoví ČSN 75 5115 Jímání podzemní vody. Technické požadavky stanovené ČSN 75 5115 jsou tudíž právně závazné, neboť jejich dodržování vyžaduje přímo právní předpis [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2010, č. j. 2 As 69/2010-122, odst. 48 a 49, nebo již citovaný rozsudek zdejšího soudu č. j. 51 A 18/2023-34, odst. 25).
63. Dle § 169 odst. 2 stavebního zákona lze výjimku z obecných požadavků na výstavbu, jakož i řešení územního plánu nebo regulačního plánu odchýlně od nich v jednotlivých odůvodněných případech povolit pouze z těch ustanovení prováděcího právního předpisu, ze kterých tento předpis povolení výjimky výslovně umožňuje, a jen pokud se tím neohroží bezpečnost, ochrana zdraví a života osob a sousední pozemky nebo stavby. Řešením podle povolené výjimky musí být dosaženo účelu sledovaného obecnými požadavky na výstavbu.
64. Podle § 24a odst. 2 vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území je stanovena nejmenší vzdálenost studny od zdrojů možného znečištění podle druhu možného zdroje znečištění pro málo prostupné prostředí takto: a) žumpy, malé čistírny, **kanalizační přípojky** 12 m, b) nádrže tekutých paliv pro individuální vytápění umístěné v obytné budově nebo samostatné pomocné budově 7 m, c) chlévy, močůvkové jímky a hnojiště při drobném ustájení jednotlivých kusů hospodářských zvířat 10 m, d) **veřejné pozemní komunikace** 12

m, e) individuální umývací plochy motorových vozidel a od nich vedoucí odtokové potrubí a strouhy 15 m (pozn. *zvýrazněno soudem*).

65. Jak již soud dříve uvedl, správní orgány řádně posoudily žádost stavebníka a dostatečně zjistily skutkový stav věci, přičemž při posuzování, zda jsou respektovány požadavky na výstavbu z pohledu žalobcem citovaných ustanovení stavebního zákona, vycházely zejména z odborného hydrogeologického posouzení. Soud se dále ztotožňuje se správními orgány, že z ničeho nevyplývá žalobcem tvrzená nemožnost udělit dvě a více výjimek při schvalování stavebního záměru vrtané studny, pokud jsou řádně odůvodněny. Ustanovení § 26 vyhlášky č. 501/2006 Sb. obsahuje pouze výčet ustanovení vyhlášky, z nichž lze (za splnění příslušných podmínek) udělit výjimku. Toto ustanovení však žádným způsobem neomezuje počet výjimek, který může být udělen.
66. K námitkám ohledně nutnosti provádět hydrogeologický průzkum soud uvádí, že z normy ČSN 75 5115 (srov. bod 4.1.4) plyne, že hydrogeologický průzkum není třeba provádět v případě, že se jedná o nenáročný způsob jímání nebo podstatné údaje jsou již dostatečně známy. Z hydrogeologického vyjádření Ing. J. F. vyplývá, že poměry v lokalitě jsou hydrogeologovi známy z dostupných podkladů, o čemž svědčí i jeho popis přírodních poměrů. To podporuje i skutečnost, že se v oblasti nachází několik dalších studní. Lze tedy soudit, že hydrogeolog nepřistoupil k provedení průzkumu právě s ohledem na to, že dostatek podkladů, na které ve vyjádření obecně odkázal, měl dostatek vstupních údajů pro kvalifikovaný odhad opřený o výpočet. I žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí zopakoval, že odběr podzemní vody z navržené studny nepředstavuje nijak zvlášť náročný způsob jímání, že předchozí hydrogeologická prozkoumanost předmětného území je relativně dobrá a že odborně způsobilý hydrogeolog mohl zpracovat relevantní vyjádření (posudek) k umístění a vybudování stavby vrtané studny stavebníka v souladu s citovanou normou i bez toho, aby měl k dispozici podrobné informace získané z hloubení průzkumného hydrogeologického vrtu přímo v místě plánované vrtané studny. Výše uvedené přitom není ani v rozporu s vyjádřením Mgr. H., který se k této otázce vůbec nevyjadřuje (soud ostatně poznamenává, že z vyjádření není vůbec zřejmé, z jakých podkladů Mgr. H. vychází) a pouze doporučuje provedení čerpací zkoušky. Navíc sám Ing. J. F. navrhl při výstavbě této studny provedení doplňkového hydrogeologického průzkumu (viz bod 3 str. 10 napadeného rozhodnutí). I správní orgány k této povinnosti (provést doplňkový hydrogeologický průzkum) stavebníka zavázaly ve výroku II prvostupňového rozhodnutí, a to po dokončení stavby (podmínkou pro provedení vrtané studny je také sledovat výšku vodního sloupce v nejbližších okolních studnách před zahájením prací a v průběhu realizace vrtných prací a předložit závěrečnou zprávu o provedení doplňkového průzkumu s vyhodnocením čerpací a stoupací zkoušky). Namítá-li žalobce, že nebylo specifikováno, jak má tato zkouška probíhat, pak soud uvádí, že stanovení takových podrobností zákon nevyžaduje a v projednávané věci není nezbytné. Stanovení přesných parametrů čerpací zkoušky představuje odbornou otázkou, která je plně v kompetenci hydrogeologa, který tuto zkoušku bude provádět a který je při jejím provádění povinen postupovat *lege artis* tak, aby čerpací zkouška byla způsobilá ověřit, že studnou nedochází k ovlivnění okolních vodních zdrojů. Pro úplnost soud dodává, že nepřehlédl, že RNDr. H. ve svém vyjádření z roku 2006 doporučuje na nově zřizovaných zdrojích v okruhu 100 m od studny žalobce provést minimálně třídní čerpací zkoušku. K tomu je však třeba uvést, že toto vyjádření nijak nevysvětluje, z jakých důvodů RNDr. H. k tomuto doporučení dospěl, a to ať již jde o vzdálenost nebo o délku zkoušky. Nadto nelze přehlédnout, že toto

Shodu s pravopisem potvrzuje: Bc. D. A.

vyjádření pochází z roku 2006, kdy se (jak plyne z vyjádření samotného) v blízkosti studny žalobce žádné další studny nenacházely a poměry v území tedy byly nepochybně odlišné.

67. Žalobce byl znepokojen možným dosahem depresního kužele vrtané studny, tj. obavou o vydatnost podzemních vod. Správní orgány nicméně odpověděly přiléhavě, navíc s odkazem na závěry hydrogeologa. Městský úřad uvedl, že z podkladů předložených žalobcem je depresní kužel jeho studny o poloměru 25 m, tj. 25 metrů od středu studny, přičemž depresní kužel studny stavebníka je 12 m. Uzavřel, že studny jsou od sebe vzdáleny s rezervou v dostatečném vzdálenosti tak, aby nemohlo docházet k jejich ovlivňování. V této souvislosti se vyjádřil i k odbornému posudku Mgr. H. tak, že se jedná spíše o obecné konstatování, nikoli oponentní hydrogeologické posouzení. S tím souhlasí i soud, jelikož z obsahu tohoto vyjádření vyplývá, že se Mgr. H. pouze obecně vyjadřuje tak, že existuje riziko negativního ovlivnění studny žalobce, vždy však s dovětkem, že vypovídající by byl až nezávislý hydrogeologický posudek. Co se týče zhodnocení hydrogeologických prací na pozemku žalobce od RNDr. H., soud podotýká, že se jednalo o posouzení studny žalobce k roku 2006, a s tím koresponduje i odůvodnění posouzení: *„Vypočtený dosah deprese by se měl pohybovat okolo cca 25 metrů (při uvedených vstupních hodnotách a zjednodušeném řešení – ve skutečnosti lze předpokládat větší dosah ve směrech preferenční propustnosti atd.). Vzhledem k tomu, že v blízkém okolí lokality (cca do 100 m) se v současné době další zdroje nenacházejí nelze potvrdit. Na nově zřizovaných zdrojích v okruhu do 100 m od zdroje na pozemku parc. č. XA doporučujeme, aby byla bezpodmínečně provedena minimálně třídenní čerpací zkouška. Z výsledků zkoušky vyplyne dosah deprese – zóna ovlivnění okolních jímacích objektů (zdrojů), konstantní využitelná vydatnost zdroje, objekt klidové akumulace a optimální umístění čerpadla“*. Žalovaný dodal, že skutečný dosah depresního kužele bude na pozemku stavebníka prověřen při uložení doplňkovém hydrogeologickém průzkumu prováděném v rámci výstavby povolené vrtané studny (viz bod 7 str. 11 napadeného rozhodnutí). Jak vhodně uvedl i žalovaný, uložení tohoto doplňkového průzkumu tak bude vyhověno i požadavkům Mgr. H. a RNDr. H., který ve svém zhodnocení studny žalobce z roku 2006 doporučil, aby na nově zřizovaných zdrojích v okruhu 100 m od zdroje na pozemku žalobce byla bezpodmínečně provedena minimálně třídenní čerpací zkouška.
68. Žalobce dále namítal, že v postupu správních orgánů lze shledat nezákonnost právě proto, že podmínky pro provedení vodního díla byly stanoveny až ve výroku II prvostupňového rozhodnutí, a to včetně povinnosti provést doplňkový hydrogeologický průzkum s vyhodnocením čerpací a stoupací zkoušky, proti jejichž výsledkům se nemůže v rámci kolaudačního řízení bránit, pokud není účastníkem tohoto řízení. Smyslem kolaudačního řízení ovšem není stanovení nových podmínek pro provedení stavby. Naopak, pokud vrtaná studna stavebníka nebude provedena v rámci stanovených podmínek, pak by neměla být ani zkolaudována. Jak vysvětlil zdejší soud v rozsudku ze dne 12. 2. 2021, č. j. 54 A 70/2019-64, s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 31. 8. 2009, č. j. 8 As 8/2008-33, *„smyslem kolaudačního řízení a rozhodnutí je posoudit, zda stavba byla provedena ve shodě s tím, jak byla povolena, a zda je způsobilá řádně plnit svůj účel. Stavební úřad kolaudací tak završuje proces kontroly toho, zda byly dodrženy podmínky stanovené v řízení územním a stavebním, tedy v řízeních předcházejících zahájení stavby, v nichž se rozhodovalo o tom, jak bude daná stavba provedena (vč. budoucího užívání). Právě v těchto řízeních mohou uplatňovat nejružnější námitky proti dané stavbě osoby, jejich vlastnická či jiná práva mohou být stavbou přímo dotčena. Pravomocným ukončením řízení územního a stavebního byla procesní práva těchto osob vyčerpána, neboť rozhodnutí, jímž se potvrzuje dodržení předem stanovených*

Shodu s pravopisem potvrzuje: Bc. D. A.

podmínek, na ně již dopad mít nemůže.“ Je tedy pravdou, že žalobce není účastníkem kolaudačního řízení ve smyslu § 122a odst. 1 stavebního zákona, a proto nemůže v kolaudačním řízení uplatňovat další námitky, nicméně jak je uvedeno výše, smyslem kolaudačního řízení není posuzovat námitky vlastníků sousedních staveb, které žalobce mohl uplatnit proti záměru v rámci územního a stavebního řízení, nýbrž posuzovat soulad povolené a provedené stavby. V tomto postupu správních orgánů tedy nelze shledat nezákonnost. Soud zde opětovně zdůrazňuje, že žalobci tímto postupem není znemožněno bránit svá práva, pouze k této obraně nebude v důsledku zákonné úpravy účastenství moci dojít přímo v kolaudačním řízení, ale až v soudním řízení správním.

69. Pokud žalobce namítal, že správní orgány porušily zásadu neveřejnosti správního řízení a zásadu hospodárnosti, aby dotčené osoby co možná nejméně zatěžovaly, pokud v odůvodnění rozhodnutí citovaly vyjádření žalobce, ani tuto námitku soud nepovažuje za důvodnou. Jak už soud naznačil výše, nebylo zapotřebí vkládat do prvostupňovém rozhodnutí rozsáhlé citace vyjádření žalobce, na druhou stranu lze souhlasit s argumentací žalovaného v bodě 12 str. 12 napadeného rozhodnutí, že doslovnou citací vyjádření účastníků řízení není narušována zásada neveřejnosti, neboť rozhodnutí je oznamováno pouze účastníkům řízení, popř. v projednávaném případě i Obvodnímu báňskému úřadu. Soud připouští, že rozhodnutí může být poté zpřístupněno i jiným osobám, např. v rámci žádosti o poskytnutí informace v režimu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, nebo postupem dle § 38 odst. 2 správního řádu. I v těchto případech ale existují záruky, aby nedocházelo k zásahům do práv účastníků řízení, a to např. anonymizací poskytovaného rozhodnutí nebo odepřením nahlížení do spisu.
70. Soud neprovedl důkaz obsahem správního spisu, neboť tyto listiny jsou součástí předložené spisové dokumentace, kterou měl soud k dispozici a z níž vycházel, přičemž její obsah není předmětem dokazování (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117). Co se týče návrhu žalobce provést dokazování listinou – HG posouzení - závěrečná zpráva (průzkumný hydrogeologický vrt z roku 2006 na pozemku parc. č. XA), jenž byl obsahem jiného řízení, soud k takovému provedení důkazu nepřistoupil. Jednak se taková listina netýká projednávaného záměru a pozemku stavebníka, na kterém bude záměr proveden, jednak byly odborné a aktuální informace potřebné k posouzení projednávané žádosti předloženy v rámci správního řízení stavebníkem, přičemž soud o odborném posouzení záměru Ing. J. F. neměl pochybnosti, jak vysvětlil výše.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

71. Soud uzavírá, že shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Žalobu proto zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
72. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

73. Osobě zúčastněné na řízení soud neuložil žádnou povinnost a nejsou zde ani žádné důvody hodné zřetele, pro něž by bylo namístě jim přiznat náhradu nákladů řízení. Proto jí náhrada nákladů řízení nepřísluší (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. dubna 2025

Lenka Oulíková v. r.
předsedkyně senátu